

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118202279
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118202279.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov - matky: D. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. I. XXX, D., dlhodobý pobyt E. Y. X., Švajčiarska konfederácia, zastúpená: Prosman a Pavlovič, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, a otca: P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom ulica X.P. XXX, D., zastúpený advokátom JUDr. Miroslavom Michaličkom, so sídlom Vajslova 11, Trnava, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a o návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca a matky proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave, č. k. 40P/20/2018 - 23 zo dňa 09. apríla 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu I. inštancie sa ruší a vec sa mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd I. inštancie prvým odsekom výroku zastavil konanie o návrhu otca a návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, druhým odsekom výroku zastavil súdne konanie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému B. M., nar. XX.XX.XXXX a tretím odsekom výroku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho uznesenia vychádzal z ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového konania (ďalej len „CMP“), § 3, § 9, § 161 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 2, § 24 ods. 3 a § 39 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZMPSaP“), čl. 1 ods. 2, čl. 7 ods. 5 Ústavy SR, čl. 5, čl. 7.1, čl. 7.2, čl. 7.3, čl. 10.1 Dohovoru o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone a spolupráci v oblasti rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu dieťaťa, uzavretý 19. októbra 1996, Oznámený v Zbierke zákonov pod č. 344/2002 ako Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky, ktorý Slovenská republika podpísala dňa 01.06.1999 v Haagu a ktoré oznámenie č. 343/2009 nadobudlo účinnosť 1. júlom 2009 pre Švajčiarsku konfederáciu (ďalej len „Dohovor o právomoci“).

3. Otec návrh na vydanie neodkladného opatrenia a na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému B. odôvodnil tým, že maloletý B. sa narodil z ich partnerského vzťahu vo Švajčiarsku, otcovstvo bolo uznané na matrike vo Švajčiarsku. V spoločnej domácnosti žili rodičia do októbra 2017. Následne sa matka spolu s maloletým odsťahovala k svojmu novému priateľovi. Vo Švajčiarsku požiadal o stretávanie s maloletým, pričom organizácia KESB, ktorá tam rieši záležitosti ohľadom maloletých detí, vydala rozhodnutie s tým, že dieťa bolo zverené do starostlivosti matke a jemu bolo určené stretávanie s maloletým 2x do týždňa - každý štvrtok od 16.00 hod do 18.30 hod a jeden víkend v sobotu a druhý víkend v nedeľu od 16.00 hod. do 18.30 hod. bez prítomnosti matky. Zároveň bola matka povinná v prípade nekonania stretnutia poskytnúť mu náhradný termín. Toto stretávanie fungovalo od januára 2018 do 22.2.2018, s tým, že dňa 22.02.2018, keď si matka prišla pre maloletého, mu oznámila, že ide

krátkodobo na Slovensko, že následne sa vráti, ale že presný termín návratu ešte zavolá. Následne len formou sms správy napísala, že 28.02.2018 bude s maloletým na adrese jej rodičov na Slovensku a že mu nebude brániť v styku, nakoľko dieťa potrebuje oboch rodičov. Na otázku, kedy sa vráti naspäť do Švajčiarska, mu odpísala, že zostane na Slovensku natrvalo aj so synom. Matka nemala právo natrvalo vycestovať s maloletým, k uvedenému potrebovala súhlas švajčiarskych úradov. Dňa 05.03.2018 pricestoval na Slovensko s tým, že tu mieni zostať natrvalo žiť kvôli synovi. Opakovane matku kontaktoval ohľadom stretnutia s maloletým, chcel vidieť syna. Bol na ich súčasnej adrese, avšak syna vôbec nevidel. Matku mu povedala, že mu syna nevydá. Chcel syna len vidieť a zobrať ho ukázať svojim rodičom, ktorí bývajú asi 5 minút pešo od nej. Toto mu však umožnené nebolo. Následne kontaktoval políciu, tá spísala záznam o priestupku. Viackrát opakovane písal matke sms-správy, že chce vidieť syna, avšak matka nereagovala. Od 05.03.2018 žije v domácnosti svojich rodičov na adrese D., I. P. XXX. Ide o rodinný dom, pozostávajúci z dvoch samostatných bytových jednotiek, pričom má k dispozícii samostatnú bytovú jednotku na poschodí, 3 izby s kuchyňou a príslušenstvom. Pre realizáciu styku s maloletým má vytvorené vhodné podmienky. Momentálne je nezamestnaný, od 07.03.2018 je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Hlohovci. Vyživovaciu povinnosť obaja majú iba k maloletemu B.. S matkou nie sú schopní dohodnúť sa na realizácii styku, už v minulosti vo Švajčiarsku matka robila problémy a prieťahy v realizácii styku. S maloletým sa chce pravidelne stretávať, vzhľadom na jeho útlý vek. Nechce, aby sa väzby, ktoré má vybudované so synom, pretrhli. Preto žiadal neodkladným opatrením upraviť stretávanie sa otca so synom v neprítomnosti matky každý pondelok, stredu a v sobotu od 15.30 hod do 18.30 hod a vo veci samej rozhodnúť rozsudkom tak, že maloleteho zverí súd do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia budú oprávnení zastupovať maloleteho a spravovať jeho majetok v bežných veciach a otca zaviazá súd prispievať na výživu sumou 80,- eur mesačne k rukám matky. Úpravu styku navrhol vo veci samej na pondelok a stredu od 15.30 hod do 18.30hod a každú párnú sobotu a nedeľu od 9.-tej do 18.-tej hodiny bez prítomnosti matky.

4. Matka návrh na úpravu práva povinností odôvodnila tým, že približne po dvoch mesiacoch po narodení dieťaťa začala pozorovať prvé problémy, nehody a nedorozumenia. Otec dieťaťa jej vyčítal, že sa dostatočne nestará o maloleté dieťa, nenosí domov žiadne peniaze nakoľko materská dovolenka je vo Švajčiarsku iba 14 týždňov, že iba on bude rozhodovať o tom, s kým sa budú stretávať, kto k nim bude chodiť ako aj o podstatných skutočnostiach maloleteho dieťaťa ako lekár, strava, denný režim a podobne. Otec dieťaťa nerešpektoval názor matky a akákoľvek snaha matky o dialóg a vyriešenie problémov bola zbytočná. Otec sa snažil pripraviť matku o dieťa tým, že podal návrh na orgán sociálnej ochrany detí a mládeže vo Švajčiarskej konfederácii, ktorej tvrdil, že sa bojí o život matky a maloleteho dieťaťa, pretože sa obáva o psychické zdravie matky. Otec za týmto účelom využil neoprávnené získané zdravotnú dokumentáciu matky - e-mailovú komunikáciu s psychologičkou, právničkou a priateľmi zo Slovenska. Psychologičku matka navštevovala zhruba od marca 2017 najskôr kvôli popôrodnej depresii, čo bola záležitosť dvoch sedení a potom matka v sedeniach pokračovala kvôli partnerským problémom, keďže bola vo Švajčiarsku sama, bez rodiny a priateľov, a ocitla sa v ťažkej životnej situácii. Z vyššie uvedených dôvodov sa matka pokúšala nájsť si vlastné bývanie. Nájdienie si vlastného ubytovania však nebolo jednoduché, nakoľko po materskej dovolenke predchádzajúci zamestnávateľ ju odmietol prijať na jej predchádzajúcu pracovnú pozíciu a rozhodol o skončení pracovného pomeru bez uvedenia dôvodu. Bez pracovnej zmluvy je veľmi ťažké dostať nájomnú zmluvu na byt a to si otec dieťaťa veľmi dobre uvedomoval. Vyvíjal na ňu psychický nátlak, vyhadzoval ju zo spoločného bytu, vravel jej, že má odísť na Slovensko, ale bez syna - že syn zostane s otcom. Matke sa v októbri roku 2017 podarilo nájsť iný nájomný byt a spoločne so synom sa odsťahovala dňa 31.10.2017. Rozhodnutie o zverení dieťaťa do výchovy a starostlivosti matky jej bolo doručené dňa 11.01.2018. V tomto rozhodnutí bolo maloleté dieťa zverené do 100 % osobnej starostlivosti matky a otec je oprávnený sa stretávať s maloletým dieťaťom každú stredu od 16:00 hod. do 18:30 hod, každý párný týždeň v sobotu od 16:00 hod. do 18:30 hod a každý nepárný týždeň v nedeľu od 16:00 hod. do 18:30 hod. Maloletý B. M. má ku dňu podania tohto návrhu 14 mesiacov. Toho času žije na území Slovenskej republiky v spoločnej domácnosti s matkou a jej rodičmi. Rovnako navštevuje jasle. Matka si aktívne hľadá zamestnanie. Od otca na maloleté dieťa nedostáva žiadne finančné prostriedky ako aj ani žiadne rodinné prídavky, ktoré poberal otec a odmieta ich dávať do rúk matky pre potreby ich spoločného dieťaťa. Rodinné prídavky predstavovali sumu vo výške 200 CHF mesačne. Otec neprispieva žiadnou čiastkou na výživu a výchovu maloleteho dieťaťa. Všetky výdavky spojené s potrebami dieťaťa hradí výlučne matka - plienky, kozmetika, strava, oblečenie, hračky, poplatky za jasle, nová postieľka, nový kočík a podobne. Matka žila s maloletým dieťaťom od jeho narodenia vo Švajčiarsku, pričom spoločne s otcom nežijú od 31.10.2017. Vo februári 2018 bola nútená z prenajatého bytu odísť napriek tomu, že platila nájomné, a to z dôvodov, ktorým nerozumie.

Švajčiarska polícia jej nariadila, aby sa z bytu odsťahovala. Pre seba a maloleté dieťa našla dočasné sociálne ubytovanie, ktoré jej prideliť príslušný sociálny úrad na veľmi krátke obdobie - dva, maximálne tri týždne, pričom toto nezodpovedá štandardom, v ktorých by podľa matky malo maloleté dieťa vyrastať. Iný nájom si nemohla dovoliť ako slobodná matka, nakoľko zábezpeka je vo Švajčiarsku prívysoká. Rovnako právnička, ktorá jej bola pridelená vo Švajčiarsku, sa vyjadrila, že nakoľko je slobodná matka, bez svojho zavinenia, a odkázaná v plnom rozsahu iba na sociálny systém Švajčiarska, v najbližšej dobe ju bude kontaktovať Migračný úrad a povolenie na pobyt vo Švajčiarsku jej bude v najbližšej dobe zrušené a odobraté, a bude sa musieť vrátiť na Slovensko. Podľa švajčiarskeho práva má dieťa slobodnej matky narodené vo Švajčiarsku povolenie na pobyt podľa matky. Z tohto dôvodu a na základe neúnosnej situácie vo Švajčiarsku sa rozhodla presťahovať späť na Slovensko. O tejto skutočnosti upovedomila aj otca, ktorý na uvedené nereagoval. Nakoľko jej nič iné neostávalo a maloleté dieťa má iba 14 mesiacov, dňa 28. 02.2018 sa presťahovala spoločne aj s maloletým dieťaťom na Slovensko. Na Slovensku sú od 01.03.2018. Informovala o tom všetky príslušné úrady, svoju právničku, detského lekára, zdravotnú poisťovňu, ako aj úrad práce, kde bola evidovaná. Z tamojšieho úradu práce je odhlásená k 28.02.2018. O dieťa je náležitým spôsobom postarané a má vytvorené vhodné podmienky na uspokojovanie základných životných potrieb a na výživu a výchovu.

5. Súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (procesné podmienky). Medzi neodstrániteľné procesné podmienky sa zaraďuje aj nedostatok právomoci súdu (§ 9 CSP). Prvoradou úlohou súdu bolo skúmať, či neexistuje medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná a ktorá prípadne obsahuje odlišné kritéria ako zákonná úprava, pretože takáto zmluva bude mať prednosť pred vnútroštátnou právnou úpravou. Jedine, ak takáto zmluva neexistuje, bude súd postupovať podľa zákonných kritérií.

6. Pojem „obvyklý pobyt“ nevymedzujú zákony Slovenskej republiky, ani medzinárodné zmluvy. Nemožno ho stotožňovať s pojmom trvalý pobyt (aj keď spravidla je s trvalým pobytom totožný), ani s pojmom bydlisko. Jeho definíciu je tak potrebné určiť v každom jednotlivom prípade na základe konkrétnych okolností skutkového stavu. Všeobecne sa ním chápe pobyt, kde sa chce osoba zdržiavať, kde sa reálne, fyzicky väčšinu roka nachádza, kde je centrum jej záujmu (práca, škola), bez úmyslu sa tam zdržiavať trvalo. Súd pri posúdení otázky, či má osoba obvyklý pobyt na území určitého štátu, musí brať do úvahy všetky relevantné skutočnosti konkrétneho prípadu, kde sa zdržuje na základe dohody rodičov alebo iných rozhodných skutočností. Dočasné, či protiprávne opatrenie jedného z rodičov na pobyt dieťaťa bez ďalšieho nič nemenia, keď presťahovanie sa do iného štátu nezakladá samo osebe automaticky obvyklý pobyt maloletého, premiestneného bez súhlasu druhého rodiča, respektíve dohody rodičov. Z hľadiska určenia bydliska preto nie je rozhodujúce, kde je účastník podľa predpisov o evidencii obyvateľstva toho - ktorého štátu prihlásený na trvalý pobyt, ale rozhodujúci je vždy reálny pobyt a kritérium trvalejšieho zdržiavania sa v určitom mieste. Ako štát obvyklého pobytu je potom možno chápať predovšetkým ten členský štát, na území ktorého malo dieťaťo v čase začatia konania svoje trvalejšie a stabilné bydlisko. Taktiež Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozsudku vo veci C-523/07 vyložil pojem obvyklý pobyt v zmysle článku 8 ods. 1 nariadenia Brusel II bis tak, že mu zodpovedá miesto, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Na tento účel treba vziať do úvahy najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré dieťa udržiava v danom štáte.

7. Súd po zhodnotení skutkového stavu tvrdeného otcom ako aj matkou došiel k záveru, že pri určení právomoci treba vychádzať z Dohovoru o právomoci. Maloletý B. má v čase začatia konania obvyklý pobyt na území Švajčiarskej konfederácie, kde sa aj narodil, s matkou a otcom vyrastal viac ako jeden rok. Skutočnosť, že maloletý má nahlásený trvalý pobyt aj na území Slovenskej republiky, na ktorom sa ocitol pred mesiacom podľa názoru súdu protiprávne, keď konanie matky, ktorá bez súhlasu otca a príslušných orgánov Švajčiarskej konfederácie, vycestovala na územie Slovenskej republiky s úmyslom tu sa zdržiavať, spĺňa náležitosti medzinárodného únosu dieťaťa. Úlohou súdu nie je chrániť matkou vyvolaný protiprávny stav. Súd nemal osvedčené, že by sa otec ako aj Kindes- und Erwachsenen schutzbehörden Kreis Bülach Süd vykonávajúca opatrovnícke právo zmierila s neoprávneným premiestnením maloletého v zmysle článku 7.2 písm. a) Dohovoru o právomoci, keď rozhodnutím príslušného úradu (ktoré bolo súdu predložené oboma rodičmi bez predpísaných overení v zmysle § 52 ZMPSaP tak, aby mali dôkaznú moc verejných listín) zo dňa 21.12.2017 bolo dočasne rozhodnuté o úprave rodičovských práv a povinností, a to zverenie maloletého B. M. do osobnej

starostlivosti matky na čas trvania konania s predbežnou úpravou styku otca so synom. Z uvedeného mal súd za to, že došlo k založeniu právomoci orgánov Švajčiarskej konfederácie, dieťa má obvyklý pobyt vo Švajčiarsku, a príslušné orgány konajú vo veci.

8. Otec ani matka vo svojich podaniach bližšie neodôvodnili právomoc súdu Slovenskej republiky. Matka samotný návrh v časti právomoci odôvodnila a preukazovala tým, že dieťa prihlásila do verejného zdravotného poistenia v Slovenskej republike. Informovanie detského lekára vo Švajčiarskej konfederácii, príslušný úrad práce, na ktorom bola matka evidovaná za účelom nároku na podporu v nezamestnanosti zo strany Švajčiarskeho úradu práce, zdravotnú poisťovňu, či iné príslušné úrady vo Švajčiarsku slovenskému súdu nepreukázala. Otec v návrhu k otázke právomoci slovenského súdu uviedol, že dňa 05.03.2018 pricestoval na Slovensko s tým, že tu mieni zostať natrvalo žiť kvôli synovi. Predmetné vyjadrenie bez doloženia listín preukazujúcich napr. skončenie nájmu bytu, príp. skončenie pracovného pomeru, oznámenia Sociálnej poisťovni, evidenciu na príslušnom úrade práce súdu nezakladá právomoc slovenského súdu, ani nepreukazuje obvyklý pobyt otca na území Slovenskej republiky. S poukazom na krátkosť času od pricestovania otca na Slovensko po podanie návrhu vo veci samej, skutočnosti uvádzané otcom nevyvolali domnienku, že by slovenský súd bol v lepšej situácii na posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, pre ktorý by súd mal žiadať povolenie prevziať právomoc (v zmysle článku 9 v spojení s článkom 8 Dohovoru o právomoci).

9. Nakoľko žiaden z rodičov ani maloleté dieťa nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, vo veci konajú orgány Švajčiarskej konfederácie, maloletý bol z miesta obvyklého pobytu premiestnený matkou bez súhlasu otca a príslušných orgánov Švajčiarskej konfederácie, súd došiel k záveru, že nemá právomoc konať, prejednať a rozhodovať túto právnu vec a konanie zastavil, keď nie sú splnené podmienky pre začatie a vedenie konania (podmienka právomoci súdu) o návrhu matky i otca na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle článku 5 až 10 Dohovoru o právomoci.

10. O nároku a výške náhrady trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pričom žiaden z účastníkov nepodal návrh na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 57 CMP.

11. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktoré otec odvolaním napáda v celom rozsahu. Uviedol nasledovné odvolacie dôvody: súd I. inštancie (§ 365 ods. 1 písm. a) CSP v spojení s § 2 CMP). Poukázal na to, že z judikatúry súdneho dvora vyplýva (predovšetkým rozsudok vo veci C-523/07 a rozsudok C -497/10), že obvyklý pobyt dieťaťa musí byť určený na základe súhrnu osobitných skutkových okolností každého jednotlivého prípadu. Okrem fyzickej prítomnosti dieťaťa v členskom štáte musia byť zohľadnené ďalšie faktory, z ktorých je možné vyvodit', že táto prítomnosť nemá dočasný alebo príležitostný charakter a že pobyt dieťaťa odzrkadľuje istú mieru začlenenia do sociálneho a rodinného prostredia. Do úvahy treba vziať najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu, štátnu príslušnosť a presťahovanie rodiny do tohto štátu, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti a rodinné a sociálne väzby dieťaťa v danom štáte. (C - 523/07, bod 37- 39). Otec dieťaťa dňa 28.2.2018 si odhlásil pobyt vo Švajčiarsku a ukončil zdravotné poistenie ku dňu 28.2.2018. Následne sa ku dňu 1.3.2018 prihlásil do Všeobecnej zdravotnej poisťovne v SR. V prípade dojčaťa, ktoré je opatrované jedným z rodičov, je potrebné vziať do úvahy integráciu rodiča do jeho sociálneho a rodinného prostredia a zohľadniť faktory, ako sú dôvody presťahovania rodiča do iného členského štátu, jazykové znalosti, ako aj geografický a rodinný pôvod rodiča (C - 497/10, bod 55). Skutočnosť, že maloletý B. sa narodil v Švajčiarskej konfederácii je síce pravdou ale vzhľadom k tomu, že momentálne dieťa má len 14 mesiacov, nie je predpoklad o tom, že dieťa v tomto čase je schopne vnímať rozdiely v mieste svojho pobytu. Podľa nášho názoru nie je predpoklad na to, aby počas prvého roku dieťa vznikli pevne väzby ku krajine, v ktorej sa malý B. narodil a je dosť nízka pravdepodobnosť, že počas tohto prvého roka sa dieťa bolo schopné začleniť najmä do širšieho sociálneho prostredia, centrom jeho záujmov v takom útlom veku je predovšetkým jeho rodina a rodinné prostredie. Skutočnosť, že obaja rodičia maloletého dieťaťa sú občania SR a majú na území SR rodinné, sociálne aj iné väzby je predpokladom začlenenia maloletého do spoločnosti. Z už podaných návrhov oboch rodičov je zrejmé, že obaja rodičia ako aj maloletý trvajú na ďalšom svojom pobyte v SR, preto máme za to, že prisťahovaním maloletého na územie SR je daný začiatok trvania jeho obvyklého pobytu v SR, čím je daná aj miestna príslušnosť tunajšieho súdu. Na záver poukázal na právny názor Krajského súdu v Trnave, ktorý vo svojom rozhodnutí sp. zn. 25CoP/406/2014 ako odvolací súd v obdobnom právnom prípade rozhodol, že „nemožno vylúčiť,

že dieťa nadobudne obvyklý pobyt v členskom štáte dňom svojho príchodu na územie tohto štátu“. Na záver navrhol napadnuté uznesenie súdu I. inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

12. Proti uvedenému uzneseniu podala odvolanie matka prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktoré odvolaním napáda v celom rozsahu. Vo svojom odvolaní uviedla nasledujúce odvolacie dôvody: rozhodnutie súdu I. inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), súd I. inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP: konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP) a súd I. inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP). Podľa názoru matky sa súd I. inštancie nedostatočne zaoberal skutkovými okolnosťami predmetného prípadu, nezistil skutkový stav úplne a presne a z niektorých skutkových tvrdení nevyvodil správne skutkové závery. KEKB nedisponovalo a ani nedisponuje opatrovníckym právom k maloletému dieťaťu, nakoľko sa jedná o orgán štátnej správy Švajčiarskej konfederácie, ktorý je oprávnený rozhodovať o právach a povinnostiach k maloletým deťom, avšak nevykonáva a ani nemá právomoc vykonávať opatrovateľské práva v zmysle čl. 7 ods. 1 Dohovoru o právomoci. Opatrovateľským právom sa rozumie právo osoby, inštitúcie alebo inej právnickej osoby vykonávať reálnu a faktickú starostlivosť o maloleté dieťa. Inými slovami povedané, osoba s opatrovníckym právom je osoba, ktorá je oprávnená sa o maloleté dieťaťa starať, v ktorej osobnej starostlivosti sa maloleté dieťaťa nachádza alebo je oprávnená sa s maloletým dieťaťom stretávať a pod. KEKB ako orgán štátnej správy Švajčiarskej konfederácie je oprávnený rozhodovať o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu, ale reálne a ani fakticky nemá oprávnenie sa o maloleté dieťa starať, mať ho v osobnej starostlivosti alebo sa s ním stretávať. Jedná sa o obdobu všeobecného súdu Slovenskej republiky, ktorý je oprávnený rozhodovať o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu, ale napriek tomu nevykonáva ani nemá oprávnenie vykonávať opatrovateľské práva vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Na druhej strane súd I. inštancie ustálil, že ani navrhovateľ ako otec maloletého dieťaťa sa nezmieril s jeho premiestnením. Takýto záver však z vykonaného dokazovania a postoja navrhovateľa nevyplýva, naopak je v priamom rozpore s konaním navrhovateľa a podaným návrhom vo veci samej, resp. neodkladného opatrenia. Otec maloletého dieťaťa žije na Slovensku minimálne od 05.03.2018, podal návrh na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu a aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Rovnako navrhovateľ jednoznačne vo svojom návrhu uvádza, že pricestoval na Slovensko s tým, že tu mieni zostať natrvalo žiť kvôli synovi. Z takto zisteného skutkového stavu je podľa názoru matky možné vyvodiť záver, že otec maloletého dieťaťa sa s premiestnením maloletého dieťaťa zmieril, resp. s jeho premiestnením ex post súhlasil, z tohto dôvodu pricestoval na Slovensko, má úmysel tu trvalo žiť (aby mohol byť so synom), je prihlásený do evidencie nezamestnaných osôb úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Jedným z predpokladov právomoci súdu Slovenskej republiky v tejto konkrétnej veci je skutočnosť, že osoba vykonávajúca opatrovnícke právo sa s premiestnením maloletého dieťaťa zmierila. Ak by to tak nebolo, navrhovateľ mohol využiť iné právne inštitúty, ktoré mu právny poriadok Slovenskej republiky vrátane medzinárodných zmlúv umožňuje. Ak by však mal súd I. inštancie pochybnosti o skutočnosti, či sa otec zmieril s premiestnením maloletého dieťaťa alebo nie, mohol nariadiť predbežné prejednanie návrhu a tieto skutkové okolnosti doplniť, čo nespravil. Súd I. inštancie má právomoc vykonávať dôkazy na preukázanie splnenia procesných podmienok, kam zaraďujeme aj právomoc súdu. Súd I. inštancie tým, že nenariadil predbežné prejednanie, resp. nezistil si všetky skutkové okolnosti prípadu (ohľadom faktu, či sa navrhovateľ zmieril alebo nezmieril s premiestnením maloletého dieťaťa) nezistil skutkový stav správne a úplne, nakoľko zo správania navrhovateľa vyplýva, že sa s premiestnením zmieril, resp. jeho súhlas so zmenou obvyklého pobytu maloletého dieťaťa. Ak by matka aj pripustila, že KEKB vykonáva opatrovnícke práva k maloletému dieťaťu, súd I. inštancie nezistoval, či sa KEKB zmierilo s premiestnením maloletého dieťaťa alebo nie, čím súd I. inštancie nezistil správne a úplne skutkový stav predmetnej veci a vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Rovnako z Uznesenia súdu I. inštancie nevyplýva z čoho súd I. inštancie vychádzal, keď konštatoval skutkový záver, že KEKB sa nezmierilo s premiestnením maloletého dieťaťa, resp. to súd nemal za preukázané. Súd I. inštancie je v zmysle čl. 6 CMP povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhl. Pokiaľ súd I. inštancie nezistoval skutkové okolnosti dôležité pre posúdenie predmetnej veci, resp. právomoci súdu, postupoval v rozpore s týmto článkom základných zásad, na ktorých je CMP postavený. Súd I. inštancie tým postupoval v rozpore s § 36 CMP: „Na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhl.“ Súd I. inštancie rovnako správne uvádza, že pojem „obvyklý pobyt“ treba vykladať ako miesto ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Na tento účel treba vziať do úvahy

najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti, ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré dieťa udržiava v danom štáte. Je na vnútroštátnom súde, aby určil, kde má dieťa obvyklý pobyt, majúc na pamäti všetky osobitné skutkové okolnosti každého jednotlivého prípadu. Podľa matky však súd I. inštancie tieto právne závery nesprávne právne aplikoval na zistený skutkový stav, pričom neprihliadol na všetky rozhodné okolnosti predmetného prípadu. Pri zohľadnení nasledovných skutočností: - matka maloletého dieťaťa žila vo Švajčiarskej konfederácii ako slobodná matka a tak bola odkázaná iba na sociálnu podporu, pričom z takto získanej podpory nebola sama schopná znášať všetky náklady, ktoré jej a maloletému dieťaťu vznikali najmä náklady na ubytovanie, ktoré sú v podmienkach Švajčiarskej konfederácie vysoké, matkou bola ukončená nájomná zmluva na byt, kde spoločne bývali s maloletým dieťaťom pre matku z doteraz nejasných okolností a za prítomnosti švajčiarskej polície, nový nájom si matka s maloletým dieťaťom nevedela nájsť, nakoľko každý prenajímateľ vyžadoval pre matku prívysoké zálohy vopred, matka nakoniec strávila cca. dva týždne v sociálnom byte, kde sa však nemohla zdržiavať nepretržite, ale iba na obmedzený čas a následne sa rozhodla sa vrátiť na územie Slovenskej republiky, nakoľko nemala už žiadnu reálnu možnosť zabezpečiť maloletému dieťaťu ani sebe ubytovanie, sme toho právneho názoru, že zo strany odporkyne sa nejednalo o úmyselné konanie za účelom poškodenia práv navrhovateľa, ale o nevyhnutný odchod z dôvodu nemožnosti zabezpečenia ubytovania pre maloleté dieťa a seba samú. Zostávať v Švajčiarskej republike bez zabezpečeného ubytovania by nebolo v záujme maloletého dieťaťa. Jediná možnosť v záujme maloletého dieťaťa bola opustiť Švajčiarsku konfederáciu a vrátiť sa na Slovensko. K posúdeniu týchto okolností nemožno pristupovať formalisticky bez zohľadnenia skutočného stavu veci a s prihliadnutím na reálny život. Základnou otázkou pre posúdenie obvyklého pobytu maloletého dieťaťa je posúdenie miesta, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Na posúdenie miesta, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia sa musí zobrať do úvahy: trvanie pobytu, pravidelnosť pobytu, podmienky a dôvody pobytu, presťahovanie rodiny do iného štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej/predškolskej dochádzky, jazykové znalosti, rodinné a sociálne väzby. Ako vyplýva z vyššie uvedeného trvanie pobytu na území Slovenskej republiky nie je jediným z kritérií, ktoré súd musí zobrať do úvahy. Trvanie pobytu na území Slovenskej republiky je od marca roku 2018. V čase podania tohto odvolania je maloleté dieťa na území Slovenskej republiky už 2 mesiace. Tento pobyt je trvalý a meniť sa nebude, nakoľko je naviazaný na pobyt matky vzhľadom na vek maloletého dieťaťa a matka plánuje a má záujem zostať na území Slovenskej republiky. Maloleté dieťaťa má na území Slovenskej republiky vytvorené vhodné podmienky pre svoj zdravý vývoja výchovu. Dôvodom pobytu na území Slovenskej republiky nie je svojvoľné a neodôvodnené rozhodnutie odporkyne s úmyslom poškodiť práva otca maloletého dieťaťa, ale neúnosná situácia vo Švajčiarskej konfederácii, kde matka nemohla nájsť žiadne ďalšie ubytovanie pre maloleté dieťa a pre seba. Odporkyňa o tejto skutočnosti otca informovala a ubezpečila ho, že mu umožní stretávanie sa s maloletým dieťaťom, rovnako ako aj jeho rodičom. Matka maloletého dieťaťa bola nútená sa presťahovať zo Švajčiarskej republiky aj z dôvodu, že ak je slobodná matka odkázaná na sociálny systém Švajčiarskej konfederácie, jej pobyt by bol zrušený. Maloleté dieťa má Slovenskú štátnu príslušnosť, obaja jeho rodičia, tak otec ako aj matka sú štátni občania Slovenskej republiky. Jazykové znalosti maloletého dieťaťa nie sú v tomto prípade relevantné vzhľadom na vek maloletého dieťaťa. V každom prípade však maloleté dieťa vždy žilo v prostredí, kde sa rozprávalo výlučne po slovensky a odkedy žije na území Slovenskej republiky sa rovnako v jeho okolí komunikuje len v slovenskom jazyku. Maloleté dieťaťa žije teraz v rodinnom dome spoločne s rodičmi matky, pričom má za ten čas vytvorené silné citové väzby so svojimi starými rodičmi. Rovnako maloleté dieťa už cca. dva mesiace navštevuje jasle, kde si rovnako vzhľadom na svoj vek vytvára základné sociálne väzby. Rovnako je potrebné zobrať ohľad na tú skutočnosť, že aj otec maloletého dieťaťa žije na území Slovenskej republiky, prišiel sem žiť ako občan Slovenskej republiky kvôli maloletému dieťaťu a plánuje tu žiť natrvalo. Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností nemožno dospieť k inému záveru než, že maloleté dieťa má svoj obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky. Obvyklý pobyt maloletého dieťaťa možno ustáliť aj podľa dohody rodičov, resp. so súhlasom oboch rodičov. Matka uviedla, že otec svojím správaním vyjadril ex post súhlas s premiestnením maloletého dieťaťa, resp. že s jeho ex post súhlasom bol zmenený obvyklý pobyt maloletého dieťaťa. Túto skutočnosť mal súd I. inštancie v zmysle čl. 6 základných zásad CMP a v zmysle § 35 a § 36 CMP skúmať a zistiť, nakoľko z prejavov vôle a konaní navrhovateľa vyplýva súhlas s premiestnením maloletého dieťaťa a súhlas so zmenou jeho obvyklého pobytu. Ak súd výsluchom účastníkov konania, resp. písomnou výzvou tieto skutočnosti nezistoval, nezistil skutočný stav veci, napriek tomu, že účastníci konania svojimi tvrdeniami, podaniami a správaním s premiestnením maloletého dieťaťa vyjadrili súhlas, rovnako ako aj súhlas so zmenou

obvyklého pobytu maloletého dieťaťa. Ďalšou nemenej dôležitou skutočnosťou je fakt, že otec už nemá vo Švajčiarskej konfederácii legálny pobyt, nakoľko mu tento skončil. Pre otca nie je legálne možné, aby sa ďalej zdržiaval na území Švajčiarskej konfederácie. Matka sa z dôvodu finančných ťažkostí už nemohla objektívne dlhšie zdržiavať vo Švajčiarskej konfederácii, nakoľko nedokázala pre maloleté dieťaťa a pre seba zabezpečiť uspokojovanie základnej životnej potreby, bývania. Maloleté dieťaťa má v čase tohto odvolania 15 mesiacov a z tohto dôvodu nedokáže samo o sebe rozhodovať a je naviazané v tomto veku na odporkyňu ako jeho matku. Na základe uvedeného je zrejmé, že účastníci konania už nemajú žiadnu väzbu na Švajčiarsku konfederáciu. Maloleté dieťaťa bolo odhlásené zo zdravotného poistenia a sociálneho poistenia v Švajčiarskej konfederácii a samo o sebe nemá žiadnu osobitnú väzbu na Švajčiarsku konfederáciu. Súd I. inštancie vychádzal z toho, že premiestnenie maloletého dieťaťa bolo v čase jeho vykonania a aj v čase rozhodnutia súdu I. inštancie protiprávne, teda vykonané bez súhlasu navrhovateľa s premiestnením, resp. so zmenou obvyklého pobytu maloletého dieťaťa. Podľa názoru matky súd I. inštancie nemal v čase rozhodovania všetky skutkové okolnosti, ktoré by odôvodňovali záver o protiprávnom premiestnení maloletého dieťaťa v čase premiestnenia. Aj keby tomu tak bolo, súd I. inštancie sa nevysporiadal s tou skutočnosťou, že otec svojím konaním, presťahovaním a návrhom na súd na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu vlastne vyjadril ex postu súhlas s premiestnením maloletého dieťaťa a so zmenou jeho obvyklého pobytu. Súd I. inštancie tieto okolnosti ani nepreveroval ani nezohľadnil pri svojom rozhodnutí, pričom sa jedná o podstatnú právnu otázku rozhodujúcu pre rozhodnutie súdu I. inštancie o právomoci. V zmysle čl. 8 ods. 2 Dohovoru o právomoci sa možno vo výnimočných prípadoch obrátiť aj na súd štátu, ktorého štátne občianstvo má maloleté dieťaťa. Ak sa takto vybraný súd domnieva, že je v lepšej situácii na posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, môže požiadať orgán zmluvného štátu, v tomto prípade Švajčiarskej konfederácie, aby sa mu povolilo prevziať právomoc a prijať opatrenia vo veci maloletého dieťaťa. Súd I. inštancie však iba skonštatoval, že súd Slovenskej republiky by bol v lepšej situácii na posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, pričom toto svoje rozhodnutie odôvodnil iba s poukazom na krátkosť času, počas ktorého sa navrhovateľ zdržiava na území Slovenskej republiky. Zo strany súdu sa jedná o nesprávne právne posúdenie a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k tejto právnej otázke. Orgány Švajčiarskej konfederácie nemajú lepšiu situáciu na posúdenie najlepších záujmov maloletého dieťaťa, nakoľko maloleté dieťa a ani jeho rodičia sa na území Švajčiarskej konfederácie nezdržiavajú, nemajú tam povolenie na legálny pobyt, sú odhlásení zo systému zdravotného a sociálneho poistenia Švajčiarskej konfederácie a neplánujú sa tam vrátiť a zdržiavajú sa na území Slovenskej republiky a plánujú sa zdržiavať natrvalo. Dôvody uvedené v bode 49 tohto odvolania predstavujú výnimočný prípad, na základe ktorého mal súd I. inštancie požiadať orgány Švajčiarskej konfederácie o prevzatie právomoci v tejto veci. Opačný záver predstavuje prílišný formalizmus súdu bez zohľadnenia faktických možností účastníkov konania a reálneho stavu účastníkov konania, pričom tento záver vedie k absurdnému dôsledku, že občania Slovenskej republiky, žijúci na území Slovenskej republiky, bez legálneho povolenia na pobyt vo Švajčiarskej konfederácii, bez finančných možností sa vrátiť do Švajčiarskej konfederácie, s novovytvorenými sociálnymi väzbami na Slovensku by museli podávať návrh na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu vo Švajčiarskej konfederácii, a to bez takmer akejkoľvek znalosti právneho poriadku Švajčiarskej konfederácie alebo väzby na túto krajinu. Práve súdy Slovenskej republiky sú v najlepšej situácii na posúdenie najlepších záujmov maloletého dieťaťa, a to s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti. Matka navrhla odvolaciemu súdu, aby nariadil v tejto veci pojednávanie a rovnako žiada odvolací súd o informáciu o mieste a čase vyhlásenia rozhodnutia. Na záver navrhla aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu I. inštancie zmenil vo výroku I. a nariadil neodkladné opatrenie na návrh matky a zrušil uznesenie súdu I. inštancie v časti výroku II. a III. a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

13. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka prostredníctvom svojho právneho zástupcu. S uvedeným návrhom matka nesúhlasí, a to z nasledovných dôvodov. Ako uviedla v návrhu na úpravu práva povinností k maloletému dieťaťu, konanie, ktoré bolo pred spojením vecí vedené pod sp. zn.32P/22/2018: otec v júli 2017 fyzicky napadol matku a zadržal jej pas maloletého dieťaťa, vyhrážal sa matke, že ju pripraví o maloleté dieťa, a to bude vyrastať s ním, po návrate do Švajčiarska (júl 2017) sa matka spoločne s maloletým dieťaťom z obavy o bezpečnosť maloletého dieťaťa a rovnako svoju bezpečnosť uchýlila do azylového domu, otec sa hádal s matkou pred maloletým dieťaťom a neustále maloletému dieťaťu rozprával ako je zlá matka a že raz mu porozpráva aká naozaj je, po vianočných sviatkoch v deň narodenín maloletého syna, t.j. dňa 08.01.2018, si otec prišiel pre maloleté dieťa. Keď ho vložil do autosedačky a matka mu povedala, že ich večer čaká, keď jej dieťa privezie, otec zamkol pred matkou maloleté dieťa v aute, povedal jej, že jej ho neprivezie, sadol do auta a odišiel.

Matka reagovala tak, že držala dvere od dverí na strane, kde sedelo maloleté dieťa, búchala na okno a utekala za autom. Keď ale otec pridal plyn, matka padla na hlavnej ceste a zranila si ruku a nohu. Následne odporkyňa volala na políciu a svojej právničke a povedala im, že má obavu o svoje dieťa, jeho bezpečnosť a že jej otec nechce vrátiť maloleté dieťa. Polícia poslala hliadku do miesta bydliska navrhovateľa skontrolovať maloleté dieťa a nariadila otcovi, aby maloleté dieťa priviezol matke. Polícia bola prítomná pri odovzdávaní maloletého dieťaťa do rúk matky. Matka na otca podala trestné oznámenie na Obvodnom oddelení Policajného zboru SR v Leopoldove, konanie zatiaľ vedené pod ČVS: ORPZ-TT-OPP8- /2017, DÚ: 208/2017, a to za fyzické napadnutie a bránenie styku s maloletým dieťaťom, matka podala trestné oznámenie na Okresnej prokuratúre Trnava dňa 15.03.2017 a to pre trestný či nebezpečného prenasledovania, zatiaľ vedené pod ČVS: ORP-70S/LP-IT-201. Navyše matka a otec spoločne v posledný mesiac realizovali minimálne 2 stretnutia s maloletým dieťaťom za prítomnosti oboch rodičov, pričom bolo zrejmé, že maloleté dieťaťa sa v prítomnosti otca necíti komfortne, plače a pýta za matkou. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov podľa nášho názoru nie je vhodné, aby otec realizoval styk s maloletým dieťaťom bez prítomnosti matky, a to na jednej strane z dôvodu, že realizácií posledných stykov sa maloleté dieťaťa necíti v prítomnosti otca komfortne, plače a nevie s ním vydržať, stále sa ťahá za matkou a na druhej strane aj s ohľadom na podané trestné oznámenia a správanie otca, ktoré vykazuje niektoré znaky fyzického násillia, bránenie styku s maloletým dieťaťom a nebezpečného prenasledovania. Pre správne vyhodnotenie stretávania otca s maloletým dieťaťom je nutné rešpektovať aj denný režim maloletého dieťaťa, ktorý je nastavený a pre maloleté dieťa v tomto veku dôležitý. Denný režim maloletého dieťaťa je nasledovný: v utorok a štvrtky chodíva maloletý s matkou plávať, a to od 10:45 hod. alebo 11:30 hod., domov sa vracia okolo 13:00 hod. a potom do cca 16:30 hod. spí, pondelok, streda a piatok je maloleté dieťa buď v jasliach na celý deň a vtedy sa maloleté dieťa vracia domov okolo 16:00 hod., ak je v jasliach na pol dňa, tak správa doma od 14:00 hod. do 16:30 hod. alebo 17:00 hod. alebo je doma celý deň, kedy spáva od 10:00 hod. alebo 10:30 hod. do 12:00 hod. a poobede od 15:30 hod. do 17:00 hod. maloleté dieťa chodíva spať okolo 20:00 hod. a predtým 2 hodiny večeria, kvôli tráveniu. Vzhľadom k tomuto režimu maloletého dieťaťa má matka za to, že stretávanie nie je možné realizovať v priebehu týždňa, kedy je maloleté dieťa buď v jasliach alebo je choré doma alebo sa učí plávať. Vzhľadom k tomu, je podľa nás možné realizovať stretávanie s maloletým dieťaťom iba cez víkendov. Tento režim je pre maloleté dieťa v tomto veku dôležitý rovnako ako jeho nemnosť. Preto máme za to, že rozhodovanie súdu o stretávaní s maloletým dieťaťom by malo rešpektovať rovnako aj jeho denný režim, aby nedochádzalo k porušovaniu tohto režimu, čo pre dieťa v tomto veku nie je vhodné. Navrhla, aby súd tieto skutočnosti zobral do úvahy a pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa na predbežnú úpravu stretávania s maloletým dieťaťom rozhodol tak, že stretávanie sa môže realizovať v sobotu v každý párnny týždeň na 2 hodiny poobede mimo bežného režimu spánku maloletého dieťaťa. Podľa nášho názoru nie je nutné predbežným opatrením upravovať styk maloletého dieťaťa s navrhovateľom, nakoľko po dohode otca s matkou sa tento mesiac už realizovalo stretnutie otca s maloletým dieťaťom za prítomnosti matky, teda matka má za to, že otec s matkou sa vedia na úprave styku dohodnúť. V prípade, ak by mal súd za to, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľa vyhovie, matka má za to, že najvhodnejšie by bolo realizovať stretávanie otca s maloletým dieťaťom za prítomnosti matky, a to aj vzhľadom na útlý vek maloletého dieťaťa a jeho naviazanosť na matku, a za rešpektovania denného režimu maloletého dieťaťa.

14. K odvolaniu matky sa vyjadril právny zástupca otca. Nesúhlasil s tvrdením právneho zástupcu matky v tom, že otec sa uzmieril s premiestnením maloletého a prejavil súhlasom so zmenou trvalého pobytu maloletého. Otec v písomných vyjadreniach poukázal na to, že matka maloletého konala svojvoľne a doteraz marí výkon rozhodnutia Úradu starostlivosti o deti a dospelých okresu Bülach Süd Švajčiarskej konfederácie Kindes - und Erwachsenenschutzbehörde Kreis Bülach Süd" zo dňa 22.12.2017. Otec maloletého nedával matke žiaden súhlas na vycestovanie s maloletým a skutočnosť, že sa otec vrátil žiť na Slovensko kvôli synovi, nepredstavuje priamy súhlas otca s premiestnením dieťaťa. Navyše otec maloletého nevyjadril súhlas so zmenou trvalého pobytu maloletého. Práve naopak otec bol nútený sa presťahovať späť na Slovensko, preto aby mohol byť v styku s maloletým zmysle rozhodnutia vyjadreniach poukázal na to, že matka maloletého konala svojvoľne a doteraz marí výkon rozhodnutia Úradu starostlivosti o deti a dospelých okresu Južný Bülach Švajčiarskej konfederácie „Kindes - und Erwachsenenschutzbehörde Kreis Bülach Süd" zo dňa 22.12.2017, ktorého právne účinky sú v zmysle ust. článku 23 Dohovoru o právomoci, účinné a priamo vykonateľné aj v Slovenskej republike. Otec sa totiž rozhodol, že žiadať aby bolo dieťa prinavrátené späť do Švajčiarska bude zdĺhavé, podľa jemu poskytnutých informácií administratívny proces by trval viac ako pol roka. Otec sa teda v záujme najlepšieho záujmu dieťaťa a v snahe nestrátiť kontakt s maloletým rozhodol premiestniť a trvale žiť na

Slovensku. Vo Švajčiarsku tak otec stratil dobre platenú prácu a dlhé roky budované zázemie. Ďalej uvádza, že matka maloletého o svojom rozhodnutí vrátiť sa s maloletým na Slovensko otca informovala až po premiestnení na Slovensko a ubezpečila ho, že mu umožní stretávanie s maloletým, rovnako ako aj kontakt s otcovými rodičmi. Matka nežiadala vopred od otca súhlas na vycestovanie s maloletým a až následne, dňa 28.2.2018 zaslala SMS správu s textom: „Ahoj. Budeme s B. na Slovensku u mojich rodičov. Je v poriadku a rada by som sa s tebou dohodla ako to môžeme vyriešiť. Samozrejme Ti nebudem brániť v styku nakoľko potrebuje oboch rodičov.“ V skutočnosti však po premiestnení maloletého na Slovensko matka bráni v styku otca a jeho rodiny s maloletým. Od 28.2.2018 prebehol styk otca s maloletým jediný raz na pár minút. Tvrdenia matky maloletého otec považuje za zavádzajúce, keďže je preukázateľné, že do dnešného dňa matka maloletého odmieta stretnutia maloletého s otcom bez relevantných dôvodov (argumentujúci pritom, že vopred dohodnutý čas jej nevyhovuje a pod.). Matka úplne odmieta, aby sa maloletý stretával s rodičmi otca, argumentujúc pritom, že sú to cudzí ľudia. Každý pokus o stretnutie zo strany otca a starých rodičov zlyhal. Komunikácia matky a otca maloletého prebehá výnimočne maximálne prostredníctvom mailovej komunikácii, matka SMS správy a telefonáty bezdôvodne odmieta. Právny zástupca matky maloletého zdôrazňuje jej finančnú odkázanosť na sociálny systém Švajčiarska a zvýšené výdavky na bývanie, vedenie domácnosti a starostlivosť o dieťa ako dôvod návratu na Slovensko. Otec pripustil, že výdavky na maloletého v Švajčiarsku predstavuje dosť značnú položku rozpočtu, ale netreba zabúdať na to, že matka ako zamestnaná osoba si vo Švajčiarsku mohla uplatniť právo na sociálnu podporu a to tým, že umiestni dieťa do jaslí a tým získa možnosť poberať sociálny príspevok na jasle, ktorý by jej pomohol výrazne znížiť náklady na jasle. Navyše matka maloletého po návrate na Slovensko okamžite umiestnila maloletého do jaslí a podľa názoru otca je zároveň poberateľom sociálneho príspevku na starostlivosť o dieťa. V tejto súvislosti vyzval, aby matka maloletého predložila doklady, ktoré svedčia o tom, či je alebo nie je v súčasnosti poberateľom príspevku na starostlivosť o dieťa. Zároveň, aby predložila relevantné dôkazy o tom, o aké sociálne dávky sa vo Švajčiarsku uchádzala, a na základe čoho jej neboli priznané. V skutočnosti totiž Švajčiarsky sociálny systém funguje veľmi dobre, maloletý sa narodil vo Švajčiarsku, mal tam legálny pobyt a otec bol dlhodobo vo Švajčiarsku zamestnaný, matka bola na materskej dovolenke. Matka maloletého uviedla, že ako slobodná matka bola úplne odkázaná na sociálny systém Švajčiarska a nebola schopná zabezpečiť si dôstojné bývanie. Avšak v skutočnosti vo Švajčiarsku sú k dispozícii byty pre sociálne slabšie rodiny a rodiny s nízkym príjmom. Otáznym ostáva z akého skutočného dôvodu matka ukončila Nájomnú zmluvu vo Švajčiarsku. V tejto súvislosti vyzval, aby matka v ďalšom konaní predložila potvrdenie o ukončení Nájomnej zmluvy a kópiu potvrdenia švajčiarskej polícii, ktorá podľa tvrdení matky mala matku aj s maloletým vysťahovať z bytu, na ktorý mala uzavretú Nájomnú zmluvu. V skutočnosti neexistujú objektívne dôvody, prečo by matka nebola zapojená do sociálneho programu. Podľa názoru otca matka maloletého mala dlhodobo v úmysle vrátiť sa na Slovensko a preto v skutočnosti nerealizovala žiadne krok k tomu aby mohla vo Švajčiarsku zostať žiť s maloletým. Navyše otec maloletého bol ochotný a schopný pomáhať matke a maloletým, avšak matka maloletého sa rozhodla túto pomoc odmietnuť. Matka maloletého tvrdí, že je odkázaná na sociálny systém Švajčiarska a s tohto dôvodu jej zaniká povolenie na trvalý pobyt, rovnako ako aj zaniká dlhodobý pobyt dieťaťa. V tejto súvislosti otec žiada, aby matka preukázala, že matke a maloletému bol zrušený dlhodobý pobyt vo Švajčiarsku. Podľa informácii otca maloletého, matka má hlásený dlhodobý pobyt na území Švajčiarska do roku 2021. Právny zástupca matky poukazuje na to, že matka má záujem o trvalý pobyt na Slovensku, o čom svedčí jej rozhodnutie sa presťahovať na Slovensko, ukončiť nájomnú zmluvu, avšak otáznym je zdravotne poistenie maloletého, ktorý podľa informácii otca je aj naďalej zdravotne poistený vo Švajčiarsku a otcovi nie je známa skutočnosť o odhlásení maloletého zo zdravotného poistenia vo Švajčiarsku. V ďalšom konaní požiada o predloženie potvrdenia o odhlásení matky a maloletého zo zdravotného poistenia a ich odhlásenia z dlhodobého pobytu vo Švajčiarsku. Nakoniec považuje za subjektívne tvrdenie právneho zástupcu matky o tom, že dieťa je naviazané výlučne na matku. Otec a matka maloletého majú rovnakú citovú väzbu k maloletému a v tejto súvislosti nie je správne poukazovať na to, že maloletý je odkázaný výlučne na matku. Skutočnosť, že matka odmieta umožniť otcovi styk s maloletým poukazuje len na to, že týmto matka bráni vybudovaniu a prehľbovaniu citového vzťahu otca s dieťaťom. Otec maloletého je ochotný sa starať o syna, momentálne je nezamestnaný a teda nie je relevantný dôvod na to, aby dieťa bolo umiestene do detských jaslí. Naďalej trvá na tom, že matka maloletého konala svojvoľne a bez súhlasu otca maloletého pri ich vycestovaní a zmene pobytu. Zopakoval svoj návrh napadnuté uznesenie súdu I. inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

15. K vyjadreniu matky k odvolaniu otca sa vyjadril otec prostredníctvom právneho zástupcu. Nesúhlasí s tvrdením právneho zástupcu matky, ktorý poukazuje v 3. bode vyjadrenia na agresivitu otca maloletého

voči matke a maloletému. Podľa názoru otca, uvedené tvrdenia matky sú takmer všetky účelne nepravdivé, resp. podané matkou klamlivo, majú tendenčný charakter a ich cieľom je dosiahnutie úplného zamedzenia kontaktu otca s maloletým. Navyše predpokladá, že správanie matky môže byť ovplyvnené aj jej psychickým stavom. Právny zástupca matky poukazuje na agresivitu otca, avšak nepreukazuje toto žiadnymi dôkazmi. Tvrdenia matky o privolaní policajnej hliadky do domu otca maloletého sú zavádzajúce a v neskoršom konaní preukážeme tendenčnosť všetkých podaní matky na orgány polície a prokuratúry voči otcovi. K trestným oznámeniam podaným matkou maloletého uviedol, že skutočnosť o oznámení na Okresnej prokuratúre Trnava a na Obvodnom oddelení PZ SR V Leopoldove žiadnym spôsobom nepreukazujú znaky trestnosti a do dnešného dňa v predmetných trestných veciach OČTK nedošlo k vykonaniu žiadnych opatrení. Matkou uvedené skutočnosti sú nepravdivé a tendenčné v snahe doceliť zamedzenie styku otca s maloletým. Matka umelo vytvára nátlak na otca maloletého v snahe ho očierniť a v snahe zamedziť jeho kontakt s maloletým, čo napokon aj sama realizuje od jej presťahovania na Slovensko, a to napriek vykonateľnému rozhodnutiu, ktoré určuje úpravu styku s maloletým pre otca. Skutočnosť je taká, že matka ušla zo Švajčiarska v snahe vyhnúť sa realizácii styku otca s maloletým podľa určeného rozhodnutia Švajčiarskych orgánov. Tvrdenia uvedené v 4. bode vyjadrenia matky nie je možné považovať za pravdivé. Zrealizované stretnutie, na ktoré poukazuje matka bolo len jedno. Otec poukázal na to na to, že matka svojim konaním spôsobuje len to, že maloletý nemá možnosť riadneho styku s otcom, v dôsledku čoho vzťahu medzi otcom a maloletým sú oslabené a nie je ani možné za súčasných okolností a prístupu matky vybudovať reálny rodičovský vzťah medzi otcom a maloletým. Matka takto zo svojvoľe porušuje základné rodičovské práva otca voči maloletému. Je zrejme, že maloletý trávi 24 hod. denne s matkou, so starými rodičmi, v jasliach, a preto tvár otca mu už nie je známa a tak pri výnimočnom kontakte otca s maloletým môže otec ako už prakticky neznáma osoba, vyvolávať v maloletom pochopiteľný strach a odstup. K tvrdeniam matky uvedeným v bode 5. uviedol nasledovné: realizácia styku otca s maloletým má prebiehať predovšetkým pravidelne, aby maloletý mal pravidelný styk s otcom a otec mal možnosť budovať si pevný rodičovský vzťah so synom čo od 22.2.2018 doteraz nebolo možné. Domnienky matky o agresívnom správaní otca maloletého, rovnako ako aj skutočnosť o trestnom oznámení v tomto prípade sú irelevantné. Otec je citovo viazaný na maloletého, prejavuje maximálnu snahu o styk s ním, chce sa aktívne zúčastňovať výchovy maloletého, matka to však neumožňuje. Otec prejavuje záujem o denný režim dieťaťa, o čom nespočetne krát žiadal matku maloletého aj priamo, aj cez orgán sociálnej kurately, matka mu však, ako je aj z posledného vyjadrenia právneho zástupcu matky zrejme, bezdôvodne neumožňuje styk s maloletým. V predmetnom vyjadrení matka z nášho pohľadu uvádza príliš dlhé doby spánku maloletého a javí sa ako tendenčná a nelogická formulácia, ktorú uviedla matka v 7. bode vyjadrenia a to: „...stretávanie nie je možné realizovať v priebehu týždňa, kedy je maloleté dieťa buď v jasliach alebo je choré doma alebo sa učí plávať“. Otec maloletého sa môže zúčastňovať plávania s maloletým, resp. nie je vôbec potrebné, aby dieťa navštevovalo jasle, pretože otec je po návrate zo Švajčiarska nezamestnaný a teda môže a chce s dieťaťom tráviť čo najviac spoločného času. K otázke denného režimu dieťaťa uviedol, že podľa jeho názoru je predložený denný režim dieťaťa umelo vytvorený takým spisom, aby čo najviac obmedzil prístup otca k maloletému. Otec maloletého sa môže zúčastňovať spoločných aktivít a to predovšetkým plávania. Na záver poukázal na skutočnosť, že napriek tomu, že matka uprednostňuje styk otca s maloletým cez víkend, v konečnom dôsledku neumožňuje otcovi tento styk s maloletým aj tak realizovať. Od 28.5.2018 do dnešného dňa totižto neprebehol ani jeden styk otca s maloletým cez víkend alebo inokedy. Vzhľadom k vyššie uvedenému má za to, že neexistujú objektívne prekážky, ktoré by bránili stretávaniu otca s maloletým a poukazujeme na matkou účelovo vykonštruované podmienky, ako neumožniť otcovi kontakt s maloletým. Opätovne poukazujeme na to, že matkou dochádza k mareniu rozhodnutia Úradu starostlivosti o deti a dospelých okresu Južný Bülach Švajčiarskej konfederácie „Kindes - und Erwachsenenschutzbehörde Kreis Bülach Süd“ zo dňa 22.12.2017, ktoré je v Slovenskej republike riadne vykonateľné aj záväzné. Podotýkame, že konanie matky nie je v prospech maloletého. Matka vo veciach starostlivosti o maloletého koná svojvoľne zabúdajúc na skutočnosť, že otec maloletého má právo na to aby sa s maloletým riadne stretával a zúčastňoval sa jeho výchovy. Matka záverom poukazuje na to, že súhlasí so stykom otca s maloletým cez víkendy za jej prítomnosti, a podľa jej názoru nie je dokonca ani potrebné styk upravovať rozhodnutím súdu, pretože ako uvádza, ona sa vie s otcom na takomto styk s maloletým dohodnúť. Toto sa javí byť v úplnom a absurdnom rozpore s tvrdeniami matky v úvode jej vyjadrenia z 28.5.2018, kde uvádza, že voči otcovi podala min. dve trestné oznámenia za nebezpečné prenasledovanie, fyzické napadnutie a bránenie v styku s dieťaťom. Z uvedeného je zrejme, že konanie matky je výslovne tendenčné, je schopná urobiť akékoľvek podanie na akýkoľvek orgán, tendenčne klamať v snahe dosiahnuť svoj cieľ - zamedziť v styku dieťaťom s otcom. Matka dokonca záverom argumentuje tým, že dôvodom pre jej

prítomnosť pri styku je naviazanosť dieťaťa na matku a jeho útlý vek. Je potrebné uviesť, že predmetnú situáciu, kedy dieťa už je odcudzené od otca zapríčinila len a len matka svojim svojvoľným protiprávnym konaním, teda matka samotná je príčinou odlúčenia otca od dieťaťa, a preto matka nemôže byť za žiadnych okolností prítomná pri styku dieťaťa s otcom. Záverom poukázal na to, že dieťa navštevuje jasle. Keďže dieťa navštevuje jasle, nie je pravdou, že je naviazané na matku tak ako to uvádza matka. Je zrejmé, že dieťa počas denného režimu trávi niekoľko hodín bez matky s cudzími ľuďmi v jasliach. Dieťa je teda psychicky schopné tráviť rovnako niekoľko hodí bez prítomnosti matky s otcom. Z vyjadrení matky a zo skutočností ňou uvádzaných je úplne zrejmá tendenčnosť v správaní matky, jej bezdôvodné bránenie v styku otcovi s maloletým a jej tendencia porušovať rodičovské práva otca a rozhodnutia štátnych orgánov bez akejkoľvek sebareflexie jej správania.

16. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste uznesenie súdu I. inštancie s použitím § 389 ods. 1 písm. a) a b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

17. V predmetnej veci začal súd konať o návrhu otca na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu ktorý podal 09.03.2018. Domáhal sa zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec bude povinný prispievať výživné na syna sumou 80,- eur a úpravy styku otca s maloletým s tým, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý pondelok a v stredu od 15.30 hod. do 18.30 hod. a každú páru sobotu a nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky. Dňa 28.03.2018 na prvoinštančný súd podáva návrh aj matka maloletého dieťaťa ktorá žiada upraviť práva a povinnosti k maloletému dieťaťu tak, že sa zveruje maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky a obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloleté dieťa, obaja sú oprávnení spravovať jeho majetok. Ďalej žiadala o rozhodnutie, aby bol otec povinný prispievať na výživu a výchovu maloletého dieťaťa 200,- eur mesačne, aby bolo rozhodnuté o nedoplatku na výživnom od 01.01.2017 do podania návrhu v sume 967,- eur a o zročnom výživnom od podania návrhu do rozhodnutia súdu vo výške ktorá bude určená súdom. Zároveň žiadala vydať neodkladné opatrenie dočasným zverením maloletého B. do jej osobnej starostlivosti a určením platenia výživného dočasne vo výške 100,- eur. Otec vo svojom návrhu takisto žiadal vydať neodkladné opatrenie úpravou styku otca s maloletým tak, že je otec oprávnený sa s maloletým stretávať každý pondelok, stredu a v sobotu od 15.30 hod. do 18.30 hod. bez prítomnosti matky.

18. Z rodného listu maloletého B. bolo zistené, že sa narodil XX.XX.XXXX rodičom štátneho občianstva Slovenskej republiky. V čase podania návrhu otec udával trvalé bydlisko D., matka vo svojom návrhu uviedla trvalé bydlisko v D.. Pri podaní návrhu otca takisto otec označil jej trvalé bydlisko v D. a matka označila trvalé bydlisko otca v D..

19. Uznesením č. k. 40P 20/2018-22 zo dňa 09.04.2018 súd spojil na spoločné konanie o úpravu výkonu rodičovských práv povinností k mal. B. konanie vedené pod sp. zn. 40P 20/2018 a konanie pod sp. zn. 32P 22/2018 ktoré sa bude ako spoločné konanie viesť pod sp. zn. 40P 20/2018. Z odôvodnenia vyplýva, že postupoval tak v zmysle ust. § 166 Civilného sporového konania pretože obidve konania ktoré prebiehajú na Okresnom súde v Trnave sa týkajú úpravy práv a povinností k mal. B. M. a spolu súvisia.

20. Maloletému B. v žiadnom zo spojených konaní pred spojením veci nebol ustanovený kolízny opatrovník a nebolo tak ani urobené súdom I. inštancie po spojení veci v spojenom konaní 40P 20/2018 pretože súd uznesením v tejto veci rozhodol 09.04.2018 tak, že konanie o návrhu a o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil s poukazom na Dohovor o právomoci, rozhodnom práve, uznaní a výkone a spolupráci v oblasti rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu dieťaťa uzavretého 19. októbra 1996. Súd zhodnotil skutkový stav tvrdený otcom ako aj matkou a došiel k záveru, že pri určení právomoci treba vychádzať z predmetného Dohovoru. Poukázal na to, že mal. B. v čase začatia konania mal obvyklý pobyt na území Švajčiarskej konfederácie kde sa narodil, s matkou a s

otcom tam vyrastal viac ako jeden rok. Skutočnosť, že má nahlásený trvalý pobyt aj na území Slovenskej republiky na ktorom sa ocitol pred mesiacom podľa názoru súdu protiprávne, keď konanie matky ktorá bez súhlasu otca a príslušných orgánov Švajčiarskej konfederácie vycestovala na územie Slovenskej republiky s úmyslom sa tu zdržiavať spĺňa náležitosti medzinárodného únosu dieťaťa. Úlohou súdu nie je chrániť matkou vyvolaný protiprávny stav, súd nemal osvedčené, že by sa otec ako aj Kindes - und Erwachsenen schutzbehörden Kreis Bülach Süd (inštitúcia pre ochranu práv detí a dospelých okres Bülach-Süd) zmierila s neoprávneným premiestnením maloletého v zmysle článku 7.2 písm. a) Dohovoru o právomoci keď rozhodnutím príslušného orgánu bolo dočasne rozhodnuté dňa 21.12.2017 o úprave rodičovských práv a povinností o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky počas konania s predbežnou úpravou styku otca so synom. Súd mal za to, že došlo k založeniu právomoci orgánov Švajčiarskej konfederácie a dieťa má obvyklý pobyt vo Švajčiarsku a príslušné orgány vo veci konajú. V závere odôvodnenia ešte navyše poukázal súd I. inštancie, že keďže žiaden z rodičov ani maloleté dieťa nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, vo veci konajú orgány Švajčiarskej konfederácie, maloletý bol z miesta obvyklého pobytu premiestnený matkou bez súhlasu otca a príslušných orgánov Švajčiarskej konfederácie a došiel k záveru, že nemá právomoc konať, prejednať a rozhodnúť túto vec, preto konanie zastavil keď nie sú splnené podmienky na začatie a vedenie konania. Súd takto zastavil konanie aj o nariadení neodkladného opatrenia na návrh otca a matky ako aj v konaní vo veci o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. B..

21. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu I. inštancie nestotožňuje. Maloletý B. sa narodil z partnerského vzťahu otca a matky, ktorí sú Slovenskej štátnej príslušnosti. Narodil sa vo Švajčiarsku, jeho otcovstvo bolo uznané na matrike vo Švajčiarsku. V čase jeho narodenia žili v spoločnej domácnosti otec a matka maloletého B. až ako tvrdia zhodne do októbra 2017. Nezhody rodičov maloletého vyústili do hádok a vyhrážaní sa zo strany otca ako tvrdí matka v návrhu s tým, že otec jej tvrdil, že má odísť z domácnosti a dieťa nechať jemu. Problémy vyvrcholili počas spoločnej dovolenky v júli 2017 keď mal otec napadnúť matku v dome jeho rodičov za prítomnosti jeho matky. Mal jej zobrať pas maloletého dieťaťa a vyhrážať sa, že zariadi všetko tak, aby o dieťa prišla a aby dieťa vyrastalo len s ním. Vtedy matka ako udávala v návrhu podala trestné oznámenie na otca na oddelenie Policajného zboru v Leopoldove. Po návrate do Švajčiarska požiadala o zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti a odišla s dieťaťom do azylového domu, kde zostala 3 týždne. Potom ako jej bola pridelená právnička, snažila sa o čo najrýchlejšie vybavenia vecí, hľadala si nové bývanie, vrátila sa do spoločnej domácnosti. Nezhody medzi rodičmi dieťaťa boli naďalej a podľa tvrdenia matky keď odišla na dovolenku so synom na Slovensku v októbri 2017, otec s tým nesúhlasil a musela žiadať o povolenie vycestovať príslušné orgány, musela dokladovať cestovné lístky s termínmi odchodu a príchodu a účel dovolenky a kde sa bude s dieťaťom zdržiavať. Podľa jej tvrdenia navrhla otcovi akým spôsobom sa môže s dieťaťom stretávať, že nemá s tým problémy a požiadala, aby iba oznámili aj starí rodičia zo strany otca kedy sa budú s vnukom chcieť stretnúť. Tak sa situácia opakovala aj počas vianočných sviatkov. Otec dieťaťa však podával návrh na Orgán sociálnej ochrany detí a mládeže Švajčiarskej konfederácie keď tvrdil, že sa bojí o život matky dieťaťa a maloletého dieťaťa pretože sa obával o psychické zdravie matky. Ukradol jej zdravotnú dokumentáciu, komunikáciu so psychologičkou na emaily ako aj s právničkou a priateľmi zo Slovenska. Oznámenie otca si Orgán sociálnej ochrany a detí preveril u psychologičky a právničky matky ktorí ich ubezpečili, že je všetko v úplnom poriadku a neexistuje žiadna obava ktorá by potvrdzovala tvrdenia otca. Matka sa preto po tejto skúsenosti pokúšala nájsť si vlastné bývanie. Po materskej ju predchádzajúci zamestnávateľ odmietol prijať na pracovnú pozíciu. Rozhodol o skončení pracovného pomeru a bez pracovnej zmluvy bolo ťažké si nájsť nájomnú zmluvu na byt, čo si otec dobre uvedomoval. Vyvíjal tak na matku tlak. Až v októbri 2017 sa matke podarilo nájsť iný nájomný byt a spoločne so synom sa tam odsťahovala 31. októbra 2017. Odvtedy sa otec o dieťa nezaujímal, nepýtal sa naňho, na jeho zdravotný stav, denný režim, nežiadal žiadnu návštevu. Medzi časom bolo vydané rozhodnutie Inštitúcie pre ochranu práv a detí a dospelých okres Bülach Süd keď bolo doručené matke 11.01.2018, maloleté dieťa bolo zverené na 100% do osobnej starostlivosti matky a otec bol oprávnený sa s ním stretávať každú stredu od 16.00 hod. do 18.30 hod. a každý párny týždeň v sobotu od 16.00 hod. do 18.30 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 06.00 hod. do 18.30 hod. O vianočných sviatkoch 08.01.2018 otec prišiel po dieťa, vložil ho do autosedačky a matka mu vtedy povedala, že ich večer čaká, otec jej odpovedal, že ho už neprivezie a odišiel. Následne matka volala políciu a svojej právničke a povedala, že má obavu o svoje dieťa. Polícia poslala hliadku do miesta bydliska otca skontrolovať maloleté dieťa a nariadila otcovi, aby ho priviezol matke. Polícia bola prítomná pri odovzdaní dieťaťa. Matka od otca dieťaťa nedostáva žiadne finančné prostriedky ani rodinné prídavky. Rodinné prídavky poberal otec a odmietal ich dávať matke do rúk. Predstavovali sumu 20,- švajčiarskych frankov (CHF) mesačne. Matka mala prenajatý jeden a

pol izbový byt vo Švajčiarsku v ktorom žila s maloletým, bola nezamestnaná na materskej dovolenke, mala nárok na formu podpory v nezamestnanosti, ale žiadne peniaze jej za to obdobie vyplatené neboli. Právnička jej vyrátala náklady vo výške 4.000,- švajčiarskych frankov pričom príspevky ktoré by dostávala v nezamestnanosti by činili 2.800,- frankov. Čiastka ktorú jej mal vyplácať úrad práce 2.200,- frankov ako 80 % z jej priemernej mzdy a rozdiel medzi touto sumou a sumou uvedeného životného minima jej mal doplácať príslušný sociálny úrad. Malá táto finančná situácia spôsobila, že sa začala od februára 2018 zhoršovať jej existenčná situácia, jej život s maloletým dieťaťom nezodpovedal štandardu v ktorých by malo dieťa vyrastať. Iný nájom si dovoliť nemohla. Vysvetlila jej to i právnička, že je odkázaná iba na sociálny systém a že ju v najbližšej dobe bude kontaktovať migračný úrad a povolenie na pobyt vo Švajčiarsku bude matke zrušený, odobratý a bude sa musieť vrátiť na Slovensko. Z tejto neúnosnej situácie vo Švajčiarsku sa matka rozhodla, že sa presťahuje späť na Slovensko. O tejto skutočnosti upovedomila aj otca, ktorý na uvedené nereagoval, matke nič neostávalo ako maloleté dieťa, ktoré má 14 mesiacov presťahovať sa s ním spoločne na Slovensko. K návrhu pripojila aj odhlásenie sa z Úradu práce vo Švajčiarskej konfederácii. Navrhovateľka, teda matka o tom informovala všetky príslušné úrady, svoju právničku, detského lekára, zdravotnú poisťovňu ako aj úrad práce. Dňa 06.03.2018 prišiel na Slovensko aj otec na adresu trvalého pobytu matky. Dožadoval sa syna, z obavy, že by syna uniesol do zahraničia, trvala na tom, že ak syn odíde z domu tak chce byť pri tom. Otca dieťaťa pozývala do domu jej otca, na opakované pozvanie nereagoval. Následne odišiel na políciu kde podal na matku trestné oznámenie ktoré polícia kvalifikovala ako priestupok voči občianskemu spolužitiu kde bola vypočutá 18.03.2018. Dňa 15.03.2018 podala sama trestné oznámenie na Okresnej prokuratúre v Trnave potom čo zistila, že otec ju sleduje kam chodí pre dieťa do jaslí, vykrikoval na ňu a dožadoval sa dieťaťa pri jej trvalom bydlisku na Slovensku. V závere svojho návrhu žiadala teda matka rozhodnúť vo veci zverením maloletého do jej osobnej starostlivosti, určením výživného pre otca vo výške 200,- eur, dlžného výživného spätne od 01.11.2017 do podania návrhu ako aj od podania návrhu do rozhodnutia súdu a nariadením neodkladného opatrenia dočasného zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti a určením výživného.

Otec vo svojom návrhu na úpravu práv a povinností k maloletému rovnako ako matka uznal, že žili v spoločnej domácnosti do októbra 2017 keď sa matka odsťahovala k svojmu novému priateľovi vo Švajčiarsku, požiadal o stretávanie sa s maloletým úrad starostlivosti pre deti s tým, že dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matky a jemu bolo určené stretávanie s maloletým dva krát do týždňa každý štvrtok od 16.00 hod. do 18.30 hod. a jeden víkend v sobotu a druhý víkend v nedeľu od 16.00 hod. do 18.30 hod. bez prítomnosti matky. Zároveň matka bola povinná v prípade nekonania stretnutia poskytnúť náhradný termín. Toto stretávanie fungovalo od januára 2018 do 22.02.2018 s tým, že sa odsťahovala matka s maloletým na Slovensko keď mu oznámila, že ide na Slovensko, že sa vráti, ale presný termín mu ešte zavolá. Následne však formou sms správy napísala, že bude na adrese jej rodičov a že mu nebude brániť v styku a na otázku kedy sa vráti späť do Švajčiarska odpísala, že zostane na Slovensku natrvalo so synom. On pricestoval na Slovensko 05.03.2018 a mieni tu zostať natrvalo a žiť tu kvôli synovi. Keď sa domáhal stretnutia so synom tak mu povedala matka, že mu syna nevydá, on chce iba syna ukázať rodičom, ktorí bývajú 5 min. pešo od nej, toto mu však neumožnila. Kontaktoval políciu a tá spísala záznam. Žije v domácnosti jeho rodičov v D. od 05.03.2018 a má k dispozícii samostatnú bytovú jednotku na treťom poschodí. Pri realizácii styku má vytvorené vhodné podmienky. Chce sa so synom pravidelne stretávať, preto žiadal rozhodnúť vo veci zverením dieťaťa do osobnej starostlivosti matky určením výživného vo výške 80,- eur mesačne a úpravou styku každý pondelok a v stredu od 15.30 hod. to 18.30 hod. a každú párnú sobotu a nedeľu od 09.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky. Navyše žiadal upraviť styk neodkladným opatrením tak, že otec je oprávnený sa stretávať s maloletým každý pondelok, v stredu a v sobotu od 15.30 hod. do 18.30 hod. bez prítomnosti matky.

22. Odvolací súd zistil, že v súčasnom období matka od 28.02.2018 a otec od 06.03.2018, obaja slovenskí štátni príslušníci trvalo bývajú na území Slovenskej republiky, sú prihlásení k trvalému pobytu v meste D.. Maloleté dieťa získalo od rodičov slovenské štátne občianstvo, býva spolu s matkou na jej adrese trvalého bydliska od 28. februára 2018. Otec prehlásil vo svojom návrhu ako aj k vyjadreniam k odvolaniu svoje stanovisko zotrvať na území Slovenskej republiky, kvôli synovi trvale tu bývať na území Slovenskej republiky. Matka nemá záujem sa vrátiť do Švajčiarskej konfederácie z dôvodu jej zlého finančného zabezpečenia i nevyriešenej bytovej otázky a táto finančná existencia ju donútila odhlásiť sa z Úradu práce vo Švajčiarskej konfederácii oznámením inštitúcii pre ochranu práv detí a dospelých ktorý jediný rozhodoval predbežne o umiestnení mal. B. do jej osobnej starostlivosti tak ako v rozhodnutí udáva tento orgán do hlavného konania. Inštitút na ochranu práv a detí a dospelých vo Švajčiarskej konfederácii je obdobným orgánom ako orgán starostlivosti pre deti na území Slovenskej republiky. V tejto súvislosti

preto poukazuje odvolací súd na nariadenie č. 2201/2003 z 27.11. 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 1347/2000 (nariadenie Brusel II bis v konsolidovanom znení), kde sa upravuje uznávanie r o z s u d k o v (Článok 21 Uznatie rozsudku ods. 1. Rozsudok vydaný v členskom štáte sa uznáva v ostatných členských štátoch bez osobitného konania. Článok 28 Vykonateľné rozsudky ods. 1 Rozsudok o výkone rodičovských práv a povinností k dieťaťu vydaný v členskom štáte, ktorý je vykonateľný v tomto členskom štáte a ktorý bol doručený, sa vykoná v inom členskom štáte, ak tam bol vyhlásený za vykonateľný na návrh zainteresovaného účastníka.)

23. Vo Švajčiarskej konfederácii neexistuje rozhodnutie justičného orgánu o zverení maloletého do osobnej starostlivosti alebo úpravy práv, rozhodlo sa iba inštitúciou pre ochranu práv detí a dospelých. Rodičia maloletého, štátni príslušníci Slovenskej republiky žijú na území Slovenskej republiky, dieťa má slovenské štátne občianstvo a obaja požiadali o úpravu práv a povinností maloletého o zverení maloletého a takisto aj určením výživného a otec aj úpravou styku. Obaja žiadali aj vydanie neodkladného opatrenia. Súd zastavil konanie z dôvodu nedostatku právomoci pričom ako obvyklý pobyt dieťaťa považoval Švajčiarsku konfederáciu kde rozhodol orgán starostlivosti o deti inštitúcia na ochranu detí a dospelých a považoval pobyt dieťaťa na území Slovenskej republiky ako neoprávnený. Odvolací súd v tejto súvislosti ďalej poukazuje na článok 13 ods. 1 Nariadenia rady (ES) č. 2001/2003 z novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností ktorým sa zrušuje Nariadenie č. 1347/2000: „Ak nemožno určiť obvyklý pobyt dieťaťa právomoc nemožno založiť podľa článku 12. Právomoc majú sudy členského štátu v ktorom sa dieťa nachádza“, hoci zmysle článku 8 Nariadenia sudy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinnosti dieťaťa ktoré má obvyklý pobyt v tom členskom štáte v čase začatia konania.

24. Odvolací súd považoval rozhodnutie o zastavení konania z nedostatku právomoci za nesprávne, preto rozhodnutie súdu I. inštancie zrušil pretože naň neboli splnené procesné podmienky (§ 389 ods. 1 písm. a) CSP) a súd I. inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP) a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Celá situácia na území Slovenskej republiky však skôr z doteraz zisteného skutkového stavu skôr signalizuje, že obaja slovenskí štátni občania matka aj otec sa odsťahovali zo Švajčiarskej konfederácie, podľa ich vyjadrení trvale sa zdržovať na území Slovenskej republiky kde majú zahlasené nielen trvalé bydlisko, ale aj u matky zahlasenie v poisťovni. Maloleté dieťa navštevuje materskú školu. Pokiaľ sa jedná o jej odhlásenie od úradov a oznámenie, že odchádza zo Švajčiarskej konfederácie, doklady o tom predložila súčasne s podaním jej návrhu, čo je zistiteľné z pripojeného spisu. Dieťa je teraz trvale s bydliskom na území Slovenskej republiky v D. tam kde má trvalé bydlisko matka, otec býva takisto v D.. Celú túto situáciu mal súd vyhodnotiť ako by bolo v záujme maloletého dieťaťa, aby sa čo najskôr rozhodlo o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu pretože zverenie do výchovy matky a určenie výživného ako aj úprava styku otcovi nie je rozhodnutá žiadnym justičným orgánom a je potrebné, aby sa o týchto právach a povinnostiach k mal. B. začalo konať. Vo Švajčiarskej konfederácii neexistuje rozhodnutie justičného orgánu o zverení maloletého do osobnej starostlivosti alebo úpravy práv, rozhodlo sa iba inštitúciou pre ochranu práv detí a dospelých. Neexistuje rozsudok justičného orgánu- súdu o úprave práv k mal. dieťaťu. Obaja rodičia si podali návrhy na úpravu práv a povinností na súde príslušnom podľa trvalého bydliska maloletého dieťaťa v Slovesnej republike, tak mal túto situáciu vyhodnotiť aj prvoinštančný súd. Odvolací súd zároveň poukazuje aj na nelogickosť rozhodnutia o zastavení z dôvodu neprávomoci konať, že obaja rodičia slovenskí štátni občania teraz trvale žijúci na území Slovenskej republiky aj s dieťaťom ktoré sa nachádza na území Slovenskej republiky, by sa malo rozhodovať v inom štáte pretože za súčasnej situácii je dokonca nemožno v tomto predmetnom prípade nájsť ani cudzí prvok ktorý by opodstatňoval rozhodovanie justičného orgánu iného štátu. Predovšetkým je potrebné, aby prvoinštančný súd ustanovil kolízneho opatrovníka v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, zabezpečil si od kolízneho opatrovníka dostatočné prešetrenie pomerov na strane otca i matky teraz trvale žijúcich v D. a vo veci konal. Takisto je potrebné si zabezpečiť aj výsledky alebo priebeh trestných oznámení ktoré vzájomne si rodičia na seba podávali v prípade ich podozrenia neplnenia si povinností rodiča, prípadne obmedzenia styku s maloletým a vykonal dostatočne dokazovanie vo veci samej. Naostatok poukazuje odvolací súd aj na posledné podanie otca

zo dňa 18.7.2018 pred rozhodnutím odvolacieho súdu, ktoré už v zmysle uvedeného vyhodnotí súd. Ak posúdi, že je návrhom alebo zmenou, musí mať potrebné náležitosti návrhu.

26. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).